

ОИДА ИСТИННЫ.

О дъши на небесный-атъ отецъ, свата истино, слово изъ Божіи-те уста, свата звѣздо въ темны-те ноци! Ты намъ даваши животъ, утѣху и ас-ность! Тебе е наши-атъ Спаситель предъ самый-атъ престолъ на вышни-атъ привелъ! Твоа-та е сила сможила власть-та на тирани-те и открыла лукавство-то и хитрость-тѣ на твои-те лъжливы; само отъ уста привръженицы! Гдѣ твой-атъ зракъ, заблестаетъ, тамо неможе притворство да са одръжи и испредъ твои-те сайности пада въ нескѣсть лъжливѣ-тѣ мѣдрость человекѣскѣ. — Дзъ шѣ за те-бе да са дръжа; за тебе шѣ да са бора, за тебе шѣ и да умрѣ. Сички-атъ свѣтъ нека пропадне, но слово-то Божіе шѣ да остане довѣка.

Старешина-та Юдейскій, Никодимъ, дохождаше ноцил при Спаситель-атъ человекѣскій, Исуса Христа, да са ползува съ неговѣ-тѣ наукѣ. Единъ пѣтъ като дойде, Христосъ му изговори слѣдующи-те дзвоки рѣчи: „Сей есть сѣдъ, ѣкш свѣтъ прійде въ мѣръ, ѣ возлю-биша человекѣцы паче тмѣ, неже свѣтъ: бѣша бо ѣхъ дѣла зла. Всѣкъ бо дѣламъ злѣмъ, ненавидитъ свѣта ѣ не приходитъ къ свѣту, да не ѣбличатса дѣла егѣ, ѣкш лѣкава сѣтъ: творѣи же ѣстинѣ, грядѣтъ къ свѣту, да ѣвѣтса дѣла егѣ, ѣкш ѣ Бѣзѣ сѣтъ содѣлана.“ (Юан. гл. 3 ст. 19, 20, 21.) Каква